

[Rasmussen (Gylling).]

praktisk dele i to Sæt: de første to Dage er gaaet med at drøfte de Folks Forhold, som skal nyde, og de sidste Dage, formodentlig baade i Dag og i Morgen, gaar med at drøfte de Folks Forhold, som skal yde. Diskussionen har i øvrigt hidtil i Dag mest drejet sig om, hvordan Forholdene arter sig for dem, der skal nyde godt af disse Lovforslag, og det er vel ogsaa rimeligt, da det jo er Grundlaget for hele Lovgivningen; det vigtigste er selvfølgelig, hvad disse Penge, her er Tale om, skal anvendes til.

Jeg vil først gøre opmærksom paa, hvad der jo ikke kan være nogen Hemmelighed for nogen, at de Millioner, der her skal udskrives, ikke skal anvendes til Statens Behov. Det er dog vist værd at gøre opmærksom paa, naar man saa stærkt angriber den finansielle Politik, der er ført — og det har Oppositionen ogsaa gjort ved denne Lejlighed —, at det ikke er Staten som saadan, der skal have Pengene, men nødlidende Medborgere, Folk, som er ude i saadanne Forhold, at de maa hjælpes. Jeg har villet sige dette til Indledning og skal senere vende tilbage til noget af det, som det ærede Medlem Hr. Clausager opholdt sig ved desangaaende. Vi kan vel alle være enige om, at det er nødvendigt at skaffe de Beløb, som skal anvendes baade til Landbruget og til Folk i andre Erhverv og ligeledes til Tilskud til Kommunerne, som i høj Grad trænger til Hjælp. Man kan heller ikke se bort fra, at der maa fremskaffes et Beløb til de Mennesker, som har gaaet arbejdsløse i lang Tid, og som med Rette kunde have forventet, at Landstinget ikke forleden afviste den Hjælp, der var foreslaaet.

Det, der nu foreligger til Diskussion, er dels Merindkomstskat og Tillægsskat og dels en Gældssaneringsydelse. Nu vil jeg gerne indrømme, at hverken det ærede Medlem Hr. Clausager eller det ærede Medlem Hr. Korsgaard har haft megen Medynk med dem, der skal betale; det ærede Medlem Hr. Korsgaard holdt ganske vist en meget lang Tale om, hvorledes Forholdene er ude omkring i Landet i beskatningsmæssig Henseende, og nævnte Eksempler fra Horsens og andre Steder paa, hvor højt den enkelte kunde komme op i Skat; det skal jeg nu ikke opholde mig ved, men man havde Indtryk af, at selv det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke helt afviste en Skat i den Retning, her er Tale om, altsaa direkte Skat. Og hvad det ærede Medlem Hr. Clausager angaar, maa man nærmest sige, at han mente, man udmærket

godt kunde finde de Midler, man skulde bruge, netop paa de Steder, hvor man her har tænkt sig at henvende sig, og det er ogsaa naturligt, at Venstre siger saadan.

Nu udviklede det ærede Medlem Hr. Clausager ganske vist, at han vilde være med til at skaffe disse Midler til andre Formaal, hvad der jo svækker hans Tilslutning ikke saa lidt — men det er det sædvanlige, naar man skal til at blive enig med de Herrer, saa skal det være om noget helt andet, og Dækningen skal ogsaa være noget andet. Under Valgkampen var det ikke mindst Venstre, der Gang paa Gang pegede paa, at en forholdsvis lille Kreds af Medborgere har været i Stand til under Krisetiden og navnlig, som man sagde, under denne Regering at tjene meget store Indtægter og Formuer, og saa er det vel ogsaa naturligt, hvis de Herrer stadig mener det samme, naar de skal til at lovgive, at de vil være med til at tage Pengene der, hvor de har kunnet tjenes netop i disse Aar. For øvrigt kunde man ganske lige ud spørge: Hvor skulde man ellers tage dem? Der er vist ingen andre Steder.

Den voldsomme Kritik, der er rettet imod Lovforslaget, ikke mindst uden for denne Sal — det gælder lige fra det mest talentløse Blad i Landet, „Skatteborgeren“, op til visse af dem, der har talt i Dag —, gaar ud paa, at det nærmest drejer sig om et Overfald, en Skatteudplyndring. Venstre har ogsaa talt om Stemmekøb. Jeg tror, jeg kan berolige „Skatteborgeren“ og andre ligesindede med, at der i de Kredse, som bliver berørt, findes Folk, som ikke tager det saa dystert som de Herrer, der forsvarer dem, idet de af dem, der kan tænke naturligt, meget vel kan se og indrømmer, at naar de under disse Vilkaar har haft store Indtægter, er der intet at sige til, at Staten anmoder om Støtte til de Formaal, der her er Tale om, netop derfra; man behøver ikke at være saa forfærdelig ængstelig, de klarer sig nok endda.

Man kunde næsten fristes til at sige, at Stemmekøbsbeskyldningen kan vendes om. Vi hørte under Valgkampagnen og i Tiden derefter, at storindustridrivende og Millionærerne, som der var blevet saa forfærdelig mange af under Staunings Regimente, havde stemt for Regeringen; det var Regeringens bedste Folk. Nu kan vi have Lov til at sige, at man er ved at ville købe dem tilbage ved at ville værne dem imod at betale efter dette Lovforslag. (Clausager: De skal ogsaa være med). Ja, de skal være med, men jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Clausager alligevel trods sin